சிறுபாணாற்றுப்படையில் மயில்கள்

கி. நாகேந்திரன், முதுகலை இரண்டாம் ஆண்டு, தமிழ் இலக்கியம்,
மதுரைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை.

முன்னுரை

'தெய்வம் உணாவே மா மரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப."

(தொல்காப்பியம்-பொ-967)

தொல்காப்பியர் ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் கருப்பொருளை குறிப்பிடுகின்றார். அதில் (புட்) பறவைகளுக்கும் மக்களின் வாழ்க்கையோடு தொடர்புடையன என்று தெளிவாகக் கூறுகின்றார். மலையும் மலைசார்ந்த இடமுமான குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்கின்ற பறவை மயில். இந்த மயில் சிறுபாணாற்றுப்படையில் எவ்வாறு எடுத்தாளப் பட்டுள்ளது என்பதைக் கீழ்க்காணும் கட்டுரையின் மூலம் கான்போம்.

சிறுபாணாற்றுப் படையில் மயில் பெறும் இடம்

மயிலுக்கு ஆடை தருதல்

மழை பொழிவதால் மயில்கள் அகவுகின்றன். தோகையை விரித்து ஆடுகின்றன. இதைப்பார்த்த பேகன் மயில் மழையில் நடுங்கு வதாகக் கொண்டு தனது மேலாடையை மயிலுக்கு ஈந்துள்ளான். இச்செய்தி இந்நூலில் குறிக்கப் பட்டுள்ளது.

கான மஞ்ஞைக்கு கலிங்கம் நல்கிய"

(சிறுபாணாற்றுப்படை-85)

என்ற வரியின் மூலம் இக்கருத்தை அறியலாம். மனிதர் அல்லாத அஃறினை உயிர்க ளுக்கும் இரக்கம் காட்டும் பேகனின் மலைப்பான்மை மிகவும் போற்றத்தக்கது. இது போன்றே பாணாற்றுப் படையில் பரணர்,

'பாடா மஞ்ஞைக்கு ஈத்த என்கோ'

(41,141) வையாசிக்கோப்பெரும் பேகனைப் பரணர் பாடியது பாணாற்றுப்படை(11)எந்நாளும் மயில் உடை உடுத்தாது போர்வை போர்த்தாது என்று நன்கு தெரிந்திருந்தும் அழகிய போர்வையை, மயிலுக்கு அளித்தான் எங்கள் தலைவன் என்று புலவர் கூறுகின்றார் இது மட்டும் இல்லாமல் இனி ஒரு இடத்தில்

'மடத்தகை மாமயில் பனிக்கும் என்றருளிப்'

(45.145, பேகனைக் கண்ணகி - காரணமிகப் பரணர் பாடியது-1) நின்றாடும் நீல மயில் குளிரால் நடுங்குகின்றது என்று மனமிரங்கிப் போர்வை கொடுத்த புகழுடையவனே என் தலைவன் என்று பேகனைப் புகழ்ந்து பாடுகின்றார் பரணர். பேகனின் கொடைச் சிறப்பு மனிதன் அனைத்து உயிர்களையும் பேணிக்காக்க வேண்டும் என்று சிந்திக்கத் தூண்டுவதாக உள்ளது. இதற்கு வள்ளுவர்,

மன்னுயிர் ஓம்பி அருளாள் வார்க்கு இல்லென்ப
தன்னுயிர் அஞ்சும் வினை

(குறள், அருளுடைமை-244)

என்கிறார்.

உலகத்திலுள்ள நிலை பெற்ற உயிர்களை யெல்லாம் பேணிக்காத்து அருள் நிறைந்த செயல்களைச் செய்பவனுக்குத் தனது உயிர் பற்றி அஞ்சுவதற்குக் காரணமான தீவினைகள் உளவா காது என்று திருவள்ளுவர் கூறுகின்றார்.

மயிலின் நிறம்

மயில் தங்க நிறம் கலந்த பச்சை நிறமாகவும் மினுமினுக்கக் கூடியதாகவும் காட்சி யளிக்கிறது. அதனது தோகையின், மையத்தில் கண்போன்று கரு ஊதா நிறத்திலான வட்டவடிவம் கான அழகாகத் தோன்றும். அது மட்டும் இல்லாமல் மயிலின் இறகுப் பகுதி வெளிரிய கரிய நிறமுடையதாகவும் மயிலின் அழுகு கரிய நிறம் உடையதாகவும் மயிலின் தலைக் கொண்டை மெல்லியதாகச் சுருண்டு இருப்பதாகவும் அமைந் திருக்கும். அதுமட்டும் இல்லாமல் மயிலின் கழுத்துப் பகுதி வளைந்து கரு ஊதா நிறமாகத் தெரிகின்றது. இதனைப் புலவர்.

கரு நனைக் காயா கணமயில் அவிழவும்

(சிறுபாணாற்றுப்படை-164)

எனப் பாடுகின்றார்.

'காயா' என்னும் கொடியில் கரிய அரும்புகள் நிறைந்து இருப்பது பார்க்க மயிலின் கழுத்து போன்று இருப்பதாகப் புலவர் கூறுகின்றார். கொடியின் நிறம் அது காற்றில் அசையும் பாங்கு வளைந்து நிமிரும் தன்மை மென்மை எனப் பல ஒப்புமை பண்புகளின் அடிப்படையில் மயில் இக்கொடியோடு பொருத்திக் காணப்பட்டுள்ளது. மயிலைத் தாவரத்திற்கு ஒப்புமையாகக் கூறுகின்றார் புலவர். இதில் இருந்து பறவையைப் போல் தாவர இனங்களும் உயிர் உள்ளவைதான். அவற்றையும்

பாதுகாக்க வேண்டும் என்று புலவர் நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றார்.

மயில் ஆடுவது

மழை பொழிவது மயில்களுக்கு தெரிகின்றன. மேகங்கள் கூடும் போது மயில்கள் ஒன்று கூடித் தமது தோகையை விரித்து ஆடுகின்றன இதனை புலவர்.

அகில் உள விரித்த அம்மென் கூந்தலின்

மணிமயில் கலாபம் மஞ்சு இடைப்பரப்பு

(சிறுபாணாற்றுப்படை-264-65)

எனப் பாடுகிறார். அகிற் புகை கொண்டு உலர்த்துவதற்காக விரித்துப் பரப்பியுள்ள மென்மைத்தன்மை வாய்ந்த பெண்களின் கூந்தலைப்போன்று மணிநிற மயில்கள் தங்கள் தோகைகளை விரித்து ஆடுகின்றன. என்று புலவர் கூறுகின்றார். இவண் மயில் தோகையின் நீளம் அதன் அலகு மென்மை ஆகியன பெண்ணின் கூந்தலோடு பொருத்திக் காணப்பட்டுள்ளது. விறலியின் கூந்தலும் மயிலின் தோகையும் ஒப்பிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆண்களில் பெண்களது கூந்தலின் கவர்ச்சிக்கு மயங்குவர் உலர். ஆண்கள் பெண் களின் கூந்தலின் நீளத்தையும் அதன் அழகையும் கண்டு வியந்து போற்றுவது உண்டு. இது மயிலின் அலகோடு வடிவ ஒப்புமையாக அழகுக்கு அழகு சேர்ப்பதாக கூறப்படுகிறது. அதுபோல் பெண் மயில்கள் ஆண் மயில் களின் தோகையின் கவர்ச்சிக்கு மயங்கி இருக்கலாம்.

எப்படியென்றால் மனிதனே விலங்குகளோ பறவையினங்களில் கோழிப் போன்றவை உடலின் மேல் ஒன்றோடு ஒன்று புணர்ந்து இனப்பெருக்கம் செய்கின்றன. ஆனால் மயில் அப்படி செய்வதில்லை. எப்படி செய்தது என்றால் மயில்கள் மழைபொழிகின்ற காலத்தில் மேகக் கூட்டங்கள் கூடியதுடன் ஆண் மயில்கள் தன் தோகையை விரித்து ஆடுகிறது. அப்படி ஆடும்பொழுது ஆண் மயிலின் அணுக்கள் கீழே உதிர்கின்றது. இதில் அருகில் இருக்கின்ற பெண் மயில்கள் அந்த அணுக்களைக் கொத்தி விழுங்குகின்றன. கொத்தி விழுங்குவதால் பெண் மயில்கள் கருவடைகின்றன. பின்பு முட்டையிட்டு தன் இனப்பெருக்கத்தைச் செய்கின்றது. இதற்காகக் கூட பெண்களின் கூந்தலையும் மயிலின் தோகையையும் ஒப்பிட்டுக் கூறியி ருக்கலாம். சில வேளை கிராமப்புறங்களில் கனவனும், மனைவியும் பிறர் பார்க்கும்படி கொஞ்சிக் கொண்டிருந்தால் பார்ப்பவர்கள்

"மயில்போல் போக வேண்டியதுதானே"

என்று கூறுகின்ற வழக்கம் கிராமப் புறங்களில் உண்டு. இதிலிருந்து மயில் தோகை விரித்து ஆடுவது போல் பெண்கள் தங்கள் கூந்தலை விரித்து ஆடியிருக்கின்றன என்ற கருத்து அறியப்படுகின்றது. வீட்டிலிருந்து இன்ப விளையாட்டில் ஈடுபடாது வெளியில் நாலுபேர் பார்க்குமாறு கணவன் மனைவியர் நடந்து கொள்வது அநாகரீகம் என்று சமூகம் குறிப்பிட்டாலும் அதிலும் "மயில் போல் போக வேண்டியது தானே" என்று கூறவதன் வழி அதனை அழகியல் செயல்பாடாகவே சமூகத்தினர் பார்த்து வந்துள்ளனர் என்பதை உணர முடிகிறது. இன்பம் சேர்க்கும் பெண்ணின் அழகும் மயிலுக்கும் மயில் தோகைக்கும் அவற்றின் இன்ப விளையாட்டிற்கும் ஒப்புமையாகின்றன.

மயில் தலைகுனிந்து செல்வது

மயில்கள் மனிதனைக் கண்டால் மனிதன் நமக்கு ஏதும் துன்பம் செய்துவிடுவானோ என்று பயந்து ஒன்றன்பின் ஒன்றாக தலைகுனிந்து ஓடுவது இயல்பு. இந்த நிகழ்ச்சியைப் புலவர்,

கதுப்பு எனமணிவயின் கலாபம் பரப்பி பல உடன்

மயில் மயிற் குளிக்கும் சாயல் சாஅய்

(சிறுபானாற்றுப்படை (14,15,16))

எனப் பாடுகிறார். அழகிய தோகையை உடைய மயில்கள் விறலியின் கூந்தலையும் அவளது அலகையும் பார்த்து நாணித் தலைகுனிந்து ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நீண்டதூரம் ஓடி இளைத்து வருந்துகின்றன என்று புலவர் கூறுகின்றார். எனவே மயிலின் சாயலுக்கு விறலியை ஒப்புமையாகப் புலவர் கூறுகின்றார். சாயல் என்றால் (சாரதா அகராதி) மாதிரி என்று கூறுகின்றது. மயில் மாதிரி அழகான பெண்கள் இருக்கின்றனர், என்பதற்குச் சான்றாக,

மாஇரும் பீலி மணிநிற மஞ்ஞை நின்

சாயற்கு இடைந்து தண்கான் அடையவும்

(சிலப்பதிகாரம் - மனையறம்படுத்த காதை. (53,54))

என நீலமணிக் கழுத்தும் நெடுந்தோகையும் உடைய கோலமயில்கள் கண்ணகியின் சாயலைக் கண்டு நாணிக் காட்டுக்குள் புகுந்து கொண்டன. என்று இளங்கோவடிகள் கூறுகின்றார். இந்த நிகழ்ச்சியைப் பார்க்கும்பொழுது பெண்களின் அழகிற்கு ஈடுகொடுக்க இயலாமல் நாணித் தலைகுனிந்து மயில்கள் செல்கின்றன என்பதாகும். புலவரின் கற்பனையால் கண்ணகியின் மென்மையையும், நடையழகும், வனப்பும், புலப்படுத்தப்படுகின்றன. மயில்கள் தலைகுனிந்து செல்வது போல் அக்காலத்தில் பெண்கள் தலை குனிந்து செல்வது வழக்கம் என்ற கருத்தும் இதன் வழி தெரியவருகின்றது. தமிழ்ப் பண்பாட்டு கருத்தினை தெரிவிக்க அமைந்த கருவியாக மயில் இலக்கியங்களில் எழுத்தாளப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

இக்கட்டுரையின் வாயிலாகப் பெண்களின் கூந்தலுக்கு மயிலைப் புலவர் உவமையாகக் கையாண்டிருப்பதை அறியலாம். காயாக் கொடியோடு மயிலை ஒப்பிட்டு கூறியுள்ளார். பேகன் என்ற மன்னனின் கொடைச் சிறப்பை விளக்க மயில் பயன்பட்டுள்ளது. நம் நாட்டு பெண்களின் நடத்தைக்கு உவமையாக மயில் சாயல் எடுத்தாளப்படுகிறது. கருப்பொருட்களும் மனிதரும் வேறுபாடின்றி குணத்தாலும், நடத்தையாலும் ஒருங்கே காணப்பட்டிருப்பது புலவரின் இயற்கையோடு இயைந்த மனித வாழ்வை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

Scanned with CamScanner